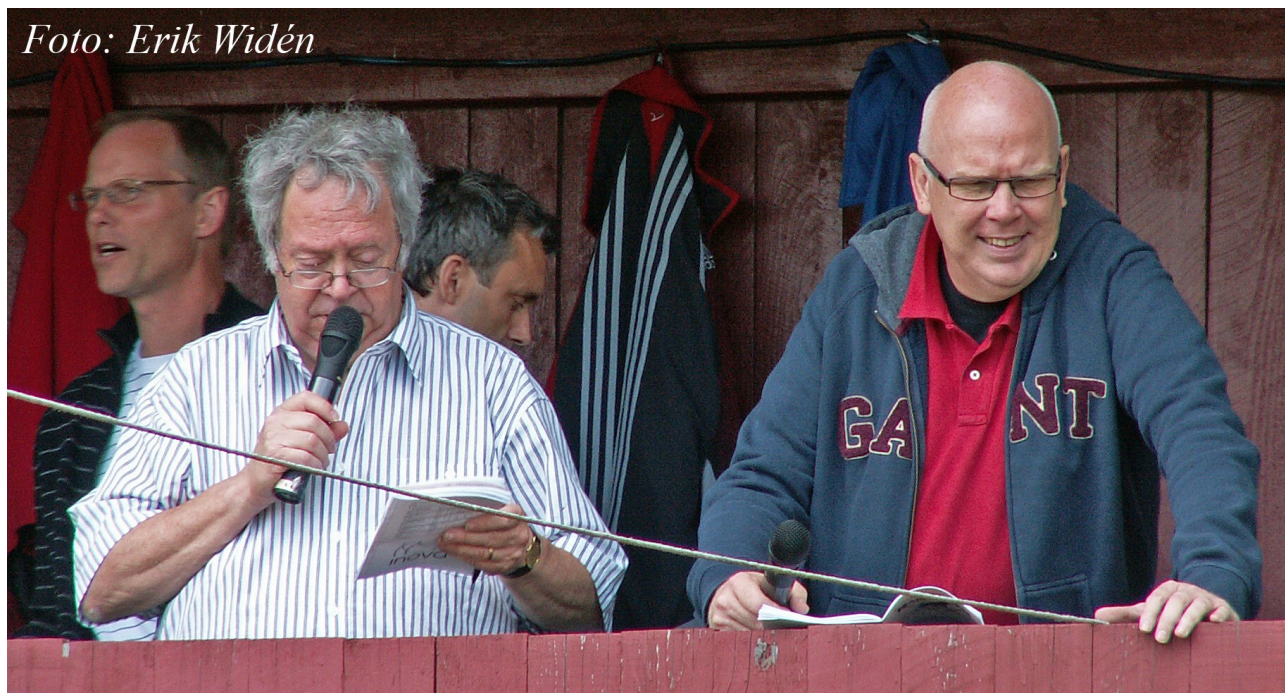

”Tvåan” – en travets eldsjäl

Lars ”Tvåan” Nilsson och Bo Rydgren under Ransäterstravet

Lars Nilsson eller ”Tvåan” som blev både hans signatur och smeknamn, sammanstrålade jag med vid ett flertal tillfällen genom åren - i pressrum, på stallbackar och inte minst på bygdetrav. Namnet fick han av en annan travskribent på Värmlands Folkblad, Gunnar Olsson, vars son hette Lars. Tvåan blev liksom en andra son för honom. Parallellt med travskrivandet arbetade Tvåan i ett 50-tal år som utkörare och grönsaksförsäljare. En hel del tid ägnade han även åt sitt sommarställe vid Skacksjön, inte långt från min födelseort Sunne.

Mina första kontakter med Lars ägde rum under istravet på Dunderängsviken, som min far och jag bevistade vid flera tillfällen. Senare samarbetade vi vid olika bygdetrav i regi Fryksdalens Travsällskap (som jag en tid var sekreterare för) och Ransäters Travklubb.

Tvåans betydelse för bygdetravet i Värmland kan svårigen överskattas. Varhelst det hölls tävlingar stod han vid rodret som tävlingsledare, speaker, prisutdelare och allt i allo. Han

deltog även, liksom hans kollega på Nya Wermlandstidningen "Perman", i ett antal kuskmatcher av kändiskaraktär, något som drog bra med folk på 60- och 70-talen.

En av höjdpunkterna i "Tvåans" karriär var när han fick bevaka sin favorithäst, Callit, på plats i VM-loppet i New York. Callit slog hela världseliten och Lars fick minsann stoff så det räckte till flera kommande artiklar.

Sista gången jag träffade Lars var då han höll i trådarna när Ransäters Travklubb arrangerade ett välbesökt bygdetrav 2009 med bygdens söner, Sven och Leif Berggren som stora dragplåster och Bo Rydgren som speaker (se bild ovan). Sedan blev dessvärre hans hälsa allt sämre och han avled i november 2011. Hustrun Birgitta och dottern Anna med familj hörde till de närmast sörjande liksom givetvis redaktionen på VF.